

Misztikum

Krisztus; a virágok Krisztusa
elhozta a reggel vérnarancsát,
ködeibe vész.

Eszter; csillag és virág
szemem sugarán kihajt;
elédbe hozom.

Krisztus messzi földeket bejárt,
a keresztet elfeledte rég;
velem volt.

Sivatagot, sarki tájakat
bejártunk az ízes vérnarancssal
virág volt a föld,

Ósállatok lábnyomát kutattam,
megváltásunk fénye ragyogott
minden csúcson.

Eljöttem viola óceánról
bosszant e kicsinyes földi élet,
ez az ország.

Minden kötelesség gyilkosom,
virágzó szavadra várok,
Eszter.

1964. I. 30. / WM KGY 2013.6.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)